दुर्य्योधनो महाराज दाशार्हशरपीडितः। समाश्वस्य तु पुत्रस्ते सात्यकिं पुनरभ्ययात्।
विसृजन्निषुजालानि युयुधाते रथम्प्रति।तथैव सात्यकिर्व्वाणान् दुर्य्योधनरथम्प्रति।
सततं व्यसृजद्राजंस्तत्सङ्कुलमवर्त्तत। तत्रेषुभिः क्षिप्यमाणैः पतद्भिश्च समन्ततः।
अग्नेरिव महाकक्षे शब्दः समभवन्महान्। तयोः शरसहस्रैश्च संछन्नं वसुधातलं।
अगम्यरूपञ्च शरैराकाशं समपद्यत। तत्राप्यधिकमालक्ष्य माधवं रथसत्तमं। ८९७५
क्षिप्रमभ्यपतत् कर्णः परीप्सुस्तनयं तव। न तु तं मर्षयामास भीमसेनो महाबलः।
अभ्ययात्त्वरितः कर्णं व्यसृजत् सायकान् बहून्। तस्य कर्णः शितान् बाणान् प्रतिहन्य हसन्निव।
धनुः शरांश्च चिच्छेद सूतञ्चाभ्यहनच्छरैः। भीमसेनस्तु संक्रुद्धो गदामादाय पाण्डवः।
धनुर्ध्वजञ्च सूतञ्च सम्मर्द्दाहवे रिपोः। रथचक्रञ्च कर्णस्य बभञ्ज स महाबलः।
भग्ने चक्रे रथे तिष्ठन्नाकम्पच्छैलराडिव। एकचक्रं रथं तस्य तमूहुः सुचिरं हयाः। ८९८०
एकचक्रमिवार्कस्य रथं सप्त हया यथा। अमृष्यमाणः कर्णस्तु भीमसेनमयुध्यत।
विविधैरिषुजालैश्च नानाशस्त्रैश्च संयुगे। भीमसेनस्तु संक्रुद्धः सूतपुत्रमयोधयत्।
सङ्कुले वर्त्तमाने तु राजा धर्म्मसुतोऽब्रवीत्। पाञ्चालानां रथव्याघ्रान्मत्स्यांश्चैव नरर्षभान्।
ये नः प्राणाः शिरो ये च ये नो योधा महाबलाः। त एते धार्त्तराष्ट्रेषु विषक्ताः पुरुषर्षभाः।
किं तिष्ठत यथा मूढाः सर्व्वे विगतचेतसः। तत्र गच्छत यत्रैते युध्यन्ते मामका रथाः। ८९८५
क्षत्रधर्म्मं पुरस्कृत्य सर्व्व एव गतज्वराः। जयन्तो वध्यमाना वा गतिमिष्टां गमिष्यथ।
जित्वा च बहुभिर्यज्ञैर्यजध्वं भूरिदक्षिणैः। हता वा देवसाद्भूत्वा लोकान् प्राप्स्यथ पुष्कलान्।
ते राज्ञा चोदिता वीरा योत्स्यमाना महारथाः। क्षात्रधर्म्मं पुरस्कृत्य त्वरिता द्रोणमभ्ययुः।
पाञ्चालास्त्वेकतो द्रोणमभ्यघ्नन् बहुभिः शरैः। भीमसेनपुरोगास्त्वाऽप्येकतः पर्य्यवारयन्।
आसंस्तु पाण्डुपुत्राणां त्रयो जिह्मा महारथाः। यमौ च भीमसेनश्च प्राक्रोशन्त धनञ्जयं। ८९९०
अभिद्रवार्जुन क्षिप्रं कुरून् द्रोणादपानुद। तत एनं हनिष्यन्ति पाञ्चाला हतरक्षिणं।
कौरवेयांस्ततः पार्थः सहसा समुपाद्रवत्। पाञ्चालानेव तु द्रोणो धृष्टद्युम्नपुरोगमान्।
मम्दुस्तरसा वीराः पञ्चमेऽहनि भारत।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि द्रोणवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥
॥ सञ्जय उवाच॥ पाञ्चालानां ततो द्रोणस्त्वकरोत् कदनं महत्। यथा क्रुद्धो रणे शक्रो दानवानां चयं पुरा।
द्रोणास्त्रेण महाराज बध्यमानाः परे युधि। नात्रसन्त रणे द्रोणात् सत्त्ववन्तो महारथाः। ८९९५
युध्यमाना महाराज पाञ्चालाः सृञ्जयास्तथा। द्रोणमेवाभ्ययुर्युद्धे योधयन्तो महारथाः।
तेषान्तु च्छाद्यमानानां पाञ्चालानां समन्ततः। अभवद्भैरवो नादो बध्यतां शरशक्तिभिः।
बध्यमानेषु संग्रामे पाञ्चालेषु महात्मना। उदीर्य्यमाणे द्रोणास्त्रे पाण्डवान् भयमाविशत्।
दृष्ट्वाऽश्वनरयोधानां विपुलञ्च चयं युधि। पाण्डवेया महाराज नाशंसुर्जयं तदा।